

A meghallgató tisztviselő zárójelentése a COMP/F/39.234 – Ötvözet felár ügyben hozott új határozatról

(a 2001. május 23-i 2001/462/EK, ESZAK bizottsági határozat 15. és 16. cikkének értelmében egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgató tisztviselők megbízásáról – HL L 162., 2001.6.19., 21. o.)

(2007/C 159/07)

A fenti esetre vonatkozó határozattervezet az alábbi észrevételeket teszi szükségessé:

Az eset háttere

A határozattervezet a Bizottság 1998. január 21-i ⁽¹⁾ 98/247/ESZAK bizottsági határozatára vonatkozó új határozat, melyet a Bizottság többek között a ThyssenKrupp Stainless GmbH-hoz (a továbbiakban TKS) intézett. Az 1998. január 21-i határozat megállapította, hogy a TSK az acél szektorban árkartellban vett részt és 4 536 000 EUR bírságot szabott ki rá az általa elkövetett jogsértés miatt, valamint 3 564 000 EUR bírságot szabott ki a Thyssen Stahl AG (a továbbiakban TS-AG) jogsértése miatt. Az 1997. július 23-i keltezésű levélben a TKS elismerte felelősségét a TS-AG cselekedeteiért az 1993. decemberétől 1995. januárjáig terjedő időszakra.

Az Elsőfokú Bíróság 2001. december 13-i ítélete alapján a T-45/98 és a T-47/98 összevont ügyekben az ESZAK-Szerződés 65. cikke szerinti, a TSK felelősségével kapcsolatos jogsértésre vonatkozó bizottsági határozatot eljárási okok miatt hatályon kívül helyezték. A C-65/02 P és C-73/02 összevont ügyekre vonatkozó ítéletet, amellyel szemben fellebbezésre és csatlakozó fellebbezésre került sor, 2005. július 14-én megerősítették.

Az ítélet közösségi bíróságok által megállapított eljárási hiba következtében történő hatályon kívül helyezése a TSK a védelemhez való jogainak gyakorlására vezethető vissza a TS-AG viselkedése miatt a TKS-re kiszabott bírság tekintetében. A Bizottság két, egymástól független kifogásközlést juttatott el a két érdekelt fél részére. Ezt követte a TSK által tett nyilatkozat, amelyben a TSK kifejezetten elismeri felelősségét a TS-AG által elkövetett jogsértéseket illetően. A közösségi bíróságok álláspontja szerint, mivel a Bizottság elmulasztotta megkérdezni a TSK-t afelől, kíván-e észrevételeket benyújtani a kifejezetten a TS-AG ellen felhozott jogsértéseket illetően (amiért végül is a TKS volt büntetve), az említett mulasztás megsértette a TSK a védelemhez való jogát. Mivel a Bizottság mind a TKS-nek, mind a TS-AG-nak külön juttatott el kifogásközlést, és mivel mindkét érdekelt fél külön-külön juttatta vissza válaszát, a Bizottságra hárult a feladat, hogy megkérdezze a TSK-t és meghallgassa az álláspontját a TS-AG magatartására vonatkozóan, mielőtt felelősnek nyilvánította volna a TS-AG magatartása miatt és büntetést szabott volna ki rá a TS-AG-nak tulajdonított jogsértés ⁽²⁾ elkövetése miatt.

Értesítés a kifogásközlésekről és a válaszára adott határidőről

2006. április 6-án a Bizottság új kifogásközlést juttatott el a TSK-hoz, amit az utóbbi 2006. április 6-án iktatott. Az említett kifogásközlés tulajdonképpen összefoglalta az eredeti kifogásközlésben szereplő kifogásokat, melyet a TKS 1997. áprilisában kapott meg. A kifogásközlés célja az eljárási hibák orvoslása volt, lehetővé téve a TKS számára álláspontja ismertetését azon állításokra vonatkozóan, amelyekért lényegében felelősséget vállalt. A TKS először 2006. május 18-án kapott lehetőséget álláspontjának ismertetésére. A TKS álláspontja 2006. május 17-én jutott el a Bizottsághoz.

Az ügyirathoz való hozzáférés és a szóbeli meghallgatás

A Bizottság ügyirataihoz való hozzáférést a Bizottság először 2006. április 24-én tette lehetővé, amikor a TKS képviselői a Bizottság épületében hozzáférhettek az iratokhoz. 2006. május 2-án a Bizottság ez ügyben érintett szolgálata nagyobb mértékű hozzáférést biztosított a dokumentumokhoz, azáltal, hogy olyan további dokumentumokat bocsátott rendelkezésre, melyek kezdetben bizalmas minősítést kaptak. A TKS a kifogásközléssel kapcsolatban felvetett kérdésekre adott válaszában, valamint a Bizottságnak az ügyben érintett szolgálattal történő levélváltást követően, a TKS, illetve én személyesen olyan további dokumentumokhoz való hozzáférés biztosítására kértük a Bizottságot, amelyek kezdetben ugyancsak bizalmas minősítést kaptak.

Tekintettel arra, hogy a TKS fenntartotta kérését, úgy döntöttem, hogy ellenőrzöm a többi bizalmas kezelési minősítésre irányuló kérelmet. Arra a megállapításra jutottam, hogy az egyik információ-szolgáltató által benyújtott bizalmas kezelésre irányuló kérelem nem tűnt eléggé indokoltnak. Az említett információ-szolgáltató képviselőit értesítették a fejleményekről, a vállalkozás pedig ezt követően rendelkezésre bocsátotta a bizottsági dokumentumok bizonyos oldalainak érthetőbb, nem bizalmas változatát, amelyet korábban nem bocsátottak a TKS rendelkezésére. Az említett kiegészítő információt 2006. szeptember 20-án megküldtem a TKS-nek.

⁽¹⁾ HL L 100., 1998.4.1., 55. o.

⁽²⁾ Az Európai Bíróság ítélete a C-65/02 P és a C-73/02 P, ThyssenKrupp Stainless GmbH és a ThyssenKrupp Acciai speciali Terni SpA kontra Bizottság összevont ügyekben, 2005. július 14., 86. bekezdés.

Ellentétben ugyanakkor a TKS jogi képviselőinek véleményével, arra az álláspontra jutottam, hogy az aktában az első látásra bizalmasnak minősülő tartalmuk miatt elsődlegesen közzé nem tett dokumentumokra vonatkozó hozzáférési kérelmet indokolni kell azzal, hogy mennyiben lehet hasznos a vállalkozás védelme szempontjából a kérdéses információ. Ennek szükségessége nyilvánvaló, ha arra gondolunk, hogy csak az ilyen indokolt kérelem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy egyrészt mérlegelje a vállalkozás védelme szempontjából hasznos információk beszerzésének igényét, másrészt egy harmadik félnek a bizalmas ügykezeléshez fűződő jogos érdekét. Abból a célból, hogy a TKS számára lehetőség nyíljon hasonló, kellően megin- dokolt kérelem benyújtására, ellenőriztem, hogy a bizalmasnak nyilvánított dokumentumok nem bizalmas változata valóban a TKS rendelkezésére lettek-e bocsátva. Mivel a TKS nem szolgáltat semmilyen részletesen indokolt kérelemmel arra vonatkozóan, miért volt szüksége az első látásra a vállalkozása védelme szempont- jából fontos dokumentumokra, úgy döntöttem, hogy azokat nem hozom nyilvánosságra.

A szóbeli meghallgatásra 2006. szeptember 15-én került sor.

A határozattervezet

A határozattervezet az 1998. január 21-i végleges határozaton alapul. Ezen kívül a határozattervezet olyan jogi kérdésekkel is foglalkozik, melyek az eltelt időre vonatkozóan merültek fel, valamint foglalkozik az Elsőfokú Bíróság és az Európai Bíróság által 1998. január 21-e és az új határozat meghozatala között hozott ítéletekkel.

A határozattervezet különösen a következő pontokra vonatkozóan szolgál további magyarázatokkal:

- A Bizottság öt évig terjedő időszak alatt szabhat ki bírságot, az említett időszak a jogsértés fennállásának megszűnése napjától kezdődik. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vonatkozásában a határozat esetleges elévülése nem zárna ki a TKS megbüntetésének lehetőségét a TS-AG magatartására miatt, mivel a TS-AG magatartásáért a TKS tartozik felelősséggel, és ez a felelősség nem jelent feltétlenül származékos, mellékes vagy másodlagos felelősséget, ellentétben utóbbi állításával.
- Az ESZAK-Szerződés 2002. július 23-án lejárt. Mindamellettt úgy tekintik, hogy az egységes belső jogrend folytatóságára vonatkozó normák elve alapján a Bizottság továbbra is illetékes maradjon az olyan elkövetett jogsértések megbüntetésére, melyeket a Szerződés határidejének lejárta előtt követtek el.

A Bizottságnak benyújtott határozattervezet csak azokat a jogsértéseket tartalmazza, melyekkel kapcsolato- san az érintett felek lehetőséget kaptak álláspontjuk ismertetésére.

Megállapítom, hogy ebben az ügyben tiszteletben tartották a felek meghallgatáshoz való jogát.

Brüsszel, 2006. december 12.

Karen WILLIAMS
